

Anca Maria COLȚEANU

„Secretul meseriei...” Secret.

Delia VOICU: Te numeri printre puținii tineri regizori care au “motive” să fie fericiți: ești invitată să montezi în teatre importante, lucrezi cu actori valoroși,

ești prețuită de critici. Ai deja, în palmares, un premiu UNITER (pentru cea mai bună producție de școală). Pe lângă toate acestea, șansa de a te fi format la școala unor maeștri – Cătălina Buzoianu, la clasă, și Vlad Mugur, pe parcurs...

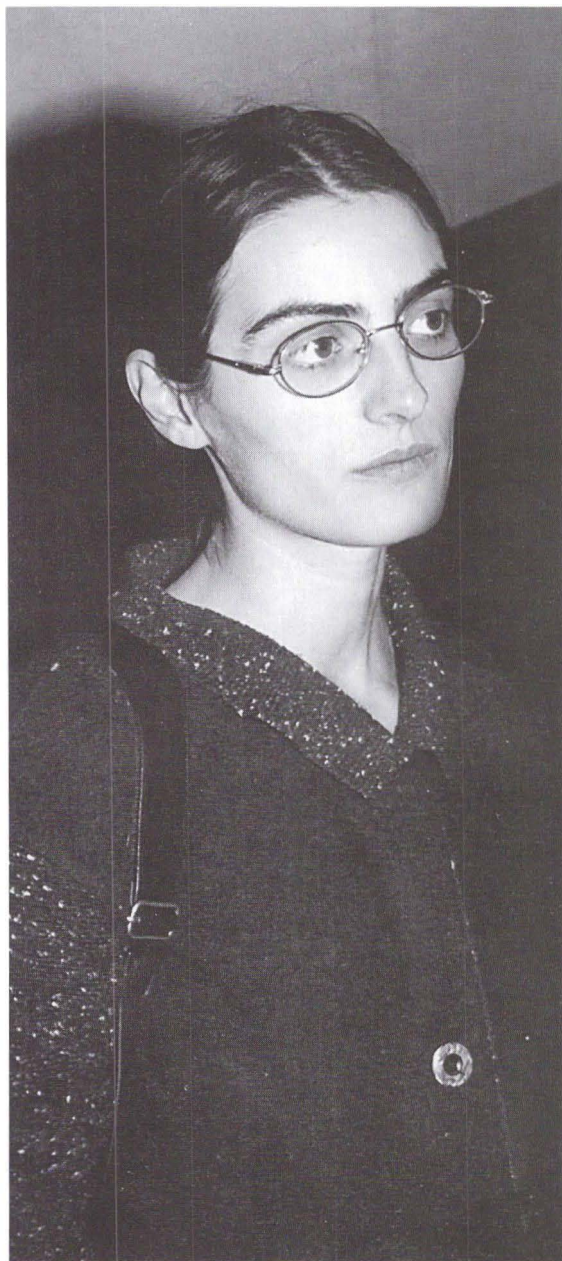
Anca Maria COLȚEANU: Da, sunt fericită, în primul rând, pentru că pot lucra. E un privilegiu astăzi, mai ales pentru cei de vârsta mea. Nu sunt chiar ferită de dezamăgiri, dar prefer să mă bucur de ceea ce am. Și nu e puțin lucru.

D.V.: Ai montat, de curând, “Evanghelia după Toma” de Radu Macrinici, la Teatrul “Csiky Gergely”. De ce la teatrul maghiar?

A.M.C.: E o dorință mai veche. Îmi mulțumesc pentru îndeplinirea ei lui Demeter András, care mi-a pus la dispoziție Sala Studio. Vlad Mugur m-a influențat în interesul meu pentru actorii maghiari, mi-a atras atenția asupra unor calități ale lor, asupra faptului că ei sunt, parcă, mai apropiați de tragic.

D.V.: Sunt influențe Vlad Mugur și în spectacolul tău? În felul în care ai folosit, de exemplu, măștile?

A.M.C.: Recunosc că sunt marcată de experiența pe care am avut-o

făcând asistență de regie, la Piatra Neamț. Aș fi mândră să-l pot "copia" pe Vlad Mugur. El e, așa cum se știe, pasionat de mască, de semnificațiile ei și a demonstrat, în mari creații, cât de valoros este acest obiect, cât este de teatral. Și un machiaj e, în fond, tot o mască, ce stabilește o anumită expresie, însemnată și în plan dramatic.

D.V.: Cum se nasc creațiile tale?

A.M.C.: Încep întotdeauna prin a căuta trei imagini; ele reprezintă rezolvarea unor momente importante. Văd, dinainte, totul, până la cele mai mici gesturi, apoi ridic spectacolul pe mișcare. Înainte de premieră, cu zece zile, cronometrez și, eventual, tai. Mai las ceva de făcut pentru ultima clipă, o mică surpriză. Îmi place ca la repetițiile generale să asiste și spectatorii.

D.V.: Cât de mult te interesează reacția lor?

A.M.C.: Foarte mult. Uneori îi privesc, pe fiecare în parte. Urmăresc să văd dacă sunt atenți, dacă sunt prinși. Mi-aș dori ca ei să plece acasă emoționați.

D.V.: Ce fel de texte ai dori să pui în scenă?

A.M.C.: Mă atrage teatrul expresionist; e incitant și ca univers, și ca posibilități de regie. Mi-ar plăcea să montez Strindberg și, mai nou, Blaga. Acum pregătesc *Ivona, principesa Burgundiei* de W. Gombrowicz, la Teatrul Național din Timișoara. Țin foarte mult la această piesă, așa cum țin la ea toți colegii mei de an, așa cum ține și Cătălina Buzoianu, care a pus-o în scenă, cândva, la Teatrul Mic. E un text de care suntem profund legați.

D.V.: Când începeți repetițiile?

A.M.C.: În decembrie. Premiera va fi, probabil, la sfârșitul lui februarie 2001. Voi colabora, grație domnului Cornel Ungureanu, directorul teatrului, cu doi cercetători, specialiști în Gombrowicz. Grijă și atenția cu care acest mare intelectual îi întâmpină pe tineri sunt impresionante. E o șansă pentru mine să lucrez într-un asemenea climat.

D.V.: Cătălina Buzoianu, profesoara ta, a spus, într-un interviu, că vei "ului". Știi?

A.M.C.: Nu...; e un om extrem de generos, căruia îi datorez foarte mult.

D.V.: Ce te-a învățat?

A.M.C.: M-a făcut să înțeleg că trebuie să fiu lucidă, să țin trupa în mână, să o pot mobiliza, să o determin să creadă în mine. E lecția de anul întâi. Când venea la repetiții, nu corecta nimic în prezența actorilor, nu dădea nici o indicație. Urmau discuții separate. Cătălina Buzoianu e un pedagog desăvârșit. Își ajută studenții, le descifrează textele, fără ca ei să-și dea seama și, mai ales, le dă multă încredere. Mi-e foarte dor de un curs cu ea. Când sunt derutată, când nu mai știu ce să fac, mă duc să văd un spectacol al ei. La fel de dor îmi e de o repetiție cu Vlad Mugur. De la el am aflat "secretul meseriei". Mi l-a dezvăluit la premiera de la Piatra-Neamț.

D.V.: Mi-l dezvălui și mie?

A.M.C.: Nu-l spun nimănui. Îl țin în portofol (!)...